

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 10/2018

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.03.2019. године

**Транскрипт аудио записа
са главног претреса одржаног 08.03.2019. године**

Председник већа: Председник већа судија Винка Бераха Никићевић и објављује почетак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ број 10/2018 против оптуженог Маричић Жељка због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 8/2018 од 27.11.2018. године.

Веће ће поступати у следећем саставу: председник већа судија Винка Бераха Никићевић, чланови већа су судија Вера Вукотић и Владимир Дуруз.

Записничар је [REDACTED], а у раду ће учествовати судијски помоћник [REDACTED]

Да ли има примедби на састав већа? Нема примедби на састав већа.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Огњен Ђукић,
-оптужени Маричић Жељко са баниоцем адвокатом Горданом Божиловић Петровић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНОГ

Хоћете стати молим вас овде.

Оптужени Маричић Жељко. Да ли има неких измена у вашим личним подацима.

Оптужени Жељко Маричић: Нема.

Председник већа: Податке сте дали на записнику о припремном рочишту и у истрази. Нема никаквих.

Оптужени Жељко Маричић: Нема.

Председник већа:

Дакле, оптужени Маричић Жељко са личним подацима као на записнику од 14.12.2016. године и на припремном рочишту од 05.02.2019. године без измена.

Реците ми само где сте ви запослени?

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]. Такси, такси у Темерину.

Председник већа: Добро. Шта радите, на којим пословима?

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]

Председник већа: Таксирате нисам вас то разумела зато. Колко су вам месечна примања?

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Можете сести. Пажљиво ме слушајте.

Упозорава се оптужени у смислу члана 389 ЗКП да пажљиво прати ток главног претреса, да је дужан да предлоге за извођење појединих доказа изнесе одмах или у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно.

Оптужени се поучава о правима и дужностима у смислу члана 68 и 70 ЗКП-а, да све што изјави може бити коришћено као доказ у поступку, да може ништа да не изјави, да ускрати одговор на поједино питања, да слободно изнесе своју одбрану, да призна или не призна кривицу, да његовом саслушању присуствује бранилац, да разматра списе и разгледа предмете који служе као доказ, да прикупља доказе за своју одбрану, да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете и да изнесе чињенице и доказе у своју корист, да испитује сведоке оптужбе и захтева да се под истим условима као сведоци оптужбе у његовом присуству испитају и сведоци одбране. Оптужени је дужан да се одазове на позиве суда и обавести суд о промени адресе пребивалишта, односно о намери да промени адресу пребивалишта или боравишта. Посебно о праву да изнесе чињенице и предлаже доказе у прилог своје одбране, да поставља питања сведоцима евентуално вештацима, као и да ставља примедбе.

Да ли сте разумели ово упозорење и поуку?

Оптужени Жељко Маричић: Јесам.

Председник већа: Добро. Прелазимо у фазу излагања оптужбе. Можете сести. Ево заменик тужиоца за ратне злочине, хоћете нам прочитати оптужницу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја хоћу судија, тужилац Ђукић.

Председник већа: Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле оптужницом тужилаштва за ратне злочине КТО број 8/18 од 27.11.2018. године оптуженом Маричић Жељку се ставља на терет да је

за време немеђународног оружаног сукоба у Републици Босни и Херцеговини који се водио између оружаних формација српског, бошњачког и хрватског народа у периоду од `92. до `95. године као припадник војске Српске Републике Босне и Херцеговине касније Војске Републике Српске Војна пошта 3753, поступао супротно правилима међународног права, кршећи одредбу члана 3 став 1 тачка а) Женевске конвенције о заштити цивилних лица за време рата од 12.08.1949. године - (IV Женевска конвенција) и одредбу члана 4 став 1 и став 2 тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол I) на начин што је:

-крајем маја `92. године након што је од стране војске и милиције Српске Републике Босне и Херцеговине лишен слободе већи број цивила - мушкараца бошњачке националности из насеља Велагићи, Пудин Хан, Саница, Красуље, те још неколико насеља са подручја Општине Кључ и након што су ова лица спроведена у просторије Основне школе „Никола Мачкић“ у Кључу међу којима и [REDACTED], према истима нечовечно поступао, на начин да их је у просторијама ове школе физички тешко злостављао тукући их свом силином рукама, ногама на којима је имао војничке чизме, палицом и другим предметима по свим деловима тела, стављајући [REDACTED] нож испод грла, претећи му да ће га клати, услед чега су [REDACTED] у више наврата падали у стање без свести, а након што би дошли свести окривљени је поново настављао са сличним злостављањем и понижавањем, да би након целодневног тешког злостављања ови цивили били уведени у аутобусе и након што су аутобуси кренули према логору односно насељу Ситница Општина Кључ, окривљени је пришао [REDACTED] који је пре тога уз помоћ оштећених уведен у један од аутобуса, будући да је пре тога био тешко физички злостављан и да се није могао самостално кретати, па је након тога [REDACTED] наставио тући палицом по свим деловима тела, те када се [REDACTED] покушао склонити под седиште аутобуса, извадио је нож и [REDACTED] ножем убо у предео леђа, услед чега је код истог наступило обилно крварење, а тиме и трпљење снажних телесних и душевних патњи, те је на наведени начин за време немеђународног оружаног сукоба у Републици Босни и Херцеговини, кршећи правила међународног права, нечовечно поступао према цивилима наносећи им велике патње и повреде телесног интегритета и здравља,

-чиме је окривљени Маричић Жељко извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

Председник већа: Добро. Хвала. Само мислим да сте омашком рекли Протокол I треба Протокол II јел' тако, немеђународни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да, тужилац Ђукић. Извињавам се, пише Протокол II ја сам рекао Протокол I то је грешка. Захваљујем на исправци.

Председник већа: Добро.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине прочитао оптужницу КТО број 8/18 од 27.11.2018. године.

Прелазимо сад на фазу изјашњавања оптуженог.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

Станите овде молим вас. Ви практично опет треба да одговорите на три питања значи да ли сте оптужбу разумели, да ли желите да се изјасните о оптужби, да ли признајете да сте учинили кривично дело, с тим што вас ја упозоравам да нисте дужни да се изјасните о оптужби, а такође нисте ни дужни да одговарате на постављена питања.

Оптужени Жељко Маричић: Оптужницу сам разумео.

Председник већа: Да ли желите да се изјасните о оптужби?

Оптужени Жељко Маричић: Па желим.

Председник већа: Да ли признајете да сте извршили кривично дело?

Оптужени Жељко Маричић: Признајем ал` само дјелимично.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Не у потпуности.

Председник већа: Добро.

На основу члана 394 ЗКП председник већа објављује почетак доказног поступка.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Саслушање оптуженог

Председник већа поучава оптуженог да се може изјаснити о свим околностима које га терете и да може изнети све чињенице које иду у његову корист.

Дакле ви можете сада да изнесете вашу одбрану на начин како сте ви то конципирали, прво нам испричајте од почетка у време оружаних сукоба да ли сте били војно лице, да ли сте учествовали у тим ратним сукобима и конкретно шта се десило везано за оај догађај који вам је оптужницом стављен на терет. Изволте, значи ми вас нећемо прекидати у једном неометаном излагању ви нам изложите вашу одбрану.

Оптужени Жељко Маричић: Па ја, рођен сам у Кључу у мултиетничкој средини, живио сам 35 година, само мало, ја сам мало... имао сам друштво 70 можда и више посто Муслимане, с којима сам са свима био добар, са сваким у Кључу, вјечани кум ми је католик, нисам националиста, мобилисан сам у марту у, како да вам кажем то је једно мјесто код Мркоњић града Кула ту су били војни магацини са фирминим камионом, возио сам камион прије рата, значи био сам униформисано лице у СНБ униформи.

Председник већа: Полако, полако, смирите се. Јел` вам треба чаша воде?

Оптужени Жељко Маричић: Па не треба. Тешко се осећам за овим овде...

Председник већа: Јасно ми је али полако.

Оптужени Жељко Маричић: Пошто нисам тај, такав нисам. То је све било под утицајем алкохола одма да вам кажем пошто сам доста пио прије рата, значи кад сам год био слободан 90% сам био пијан, посебно кад сам сазно да имам дјете болесно од епилепсије и аутизма које је имало тад годину и по дана кад сам сазно то ме је баш не знам како да кажем. Са свима сам био добар у Кључу исто као што сам добар сада у Темерину и са Мађарима и са католицима и са Србима са свима. Никад у животу се нисам потуко, никад се нисам ни с ким свађо, никад никог нисам ударио никад значи, да ли је то било тад ради алкохола претеране количине, не да ли је него јесте, пошто се ја већине у том случају не сећам.

Председник већа: Добро. Испричајте нам оно чега се сећате, дакле прочитали сте оптужницу видели сте шта вам је стављено на терет дакле крените од тога где сте маја месеца `92. године били.

Оптужени Жељко Маричић: Реко сам вам био сам мобилисан у ту Кулу горе код Мркоњића. Игром случаја сам се нашао тај дан у Кључу и напио сам се. Волио би да нисам него сав свијет да ми неко да. Откуд ја ту у тој школи, како сам дошо, то не знам. Зашто сам те људе, толико ми је жао што сам то направио да вам не могу описати и да сам имо прилику извинуо би се свим тим људима и свима пошто нисам такав човјек.

Председник већа: А чега се сећате, шта сте то радили? Јел` се сећате ове основне школе шта је...

Оптужени Жељко Маричић: Да сјећам се.

Председник већа: Ајде нам то укратко нам испричајте.

Оптужени Жељко Маричић: Ја се сјећам основна школа „Никола Мачкић“, њу су људи, њих су тамо привођили у физкултурну салу затварали. Како сам ја ту дошо како сам ушо ја се не сећам.

Председник већа: А с ким сте то ушли, јел` то била нека група људи војних лица?

Оптужени Жељко Маричић: Па било је ту људи доста и резервиста...

Председник већа: Наоружаних.

Оптужени Жељко Маричић: И цивила и свега.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Како сам ја дошо до њих да их тучем да да, мислим одма да вам кажем ту колко се ја могу сјећати није било толких несвјестица и падања и тога јер не би ни мене пустили ови старјешине да то радим да је тако било. Рецимо чизме војничке никад нисам имо до `94. године.

Председник већа: Значи нисте носили том приликом чизме.

Оптужени Жељко Маричић: Не. Нож никад у животу нисам носио.

Председник већа: Нисте ни нож.

Оптужени Жељко Маричић: Не. Пушку сам остављо у Кули кад пођем кући ту у камиону. Долазили смо у Србију по брашно и тако, пушке смо остављали пошто вамо нисмо смели носити. Фактички нисам је ни носио скоро никако.

Председник већа: Па јесте их тукли?

Оптужени Жељко Маричић: Туко их јесам, ал`...

Председник већа: Чиме?

Оптужени Жељко Маричић: Па рукама, ногама, не могу то да побијам кад јесам.

Председник већа: А шта сте на ногама имали?

Оптужени Жељко Маричић: Имо ципеле војничке и СНБ униформу.

Председник већа: А какве су то ципеле? Обичне ципеле.

Оптужени Жељко Маричић: Обичне су.

Председник већа: Дакле нису чизме.

Оптужени Жељко Маричић: Ма нису. Чизме сам добио тек у фебруару `94. кад је било минус 27 тад сам већ био престо пити.

Председник већа: Ајде мало ближе нам реците, јел` знате ове људе

Оптужени Жељко Маричић: Њега знам.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Њега знам.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Знам.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: Њега не познајете.

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Као кроз маглу.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: Ајде нам мало ближе чега се сећате, како је дошло до тога, дошли сте у школу, јел' био неки аутобус, како је то ишло ајде мало нас...

Оптужени Жељко Маричић: Аутобуси су дошли после али ја у аутобус улазио нисам одма да вам кажем.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Јер ја сам одма био кад су они излазили из школе ту и отишо сам даље наставио пити. Не знам ни како сам кући дошо.

Председник већа: Јел' можете сами још нешто да нам испричате како, да не би ја сада вама стално постављала питања, а у сваком случају да испоштујемо овај редослед по закону па ћемо вас препустити браниоцу али, јел' можете још нешто сами да нам кажете да нам испричате у неометаном излагању, да вам не постављамо питања? Чега се сећате још? Прочитали сте оптужницу видели сте шта вам је стављено, видели сте исказе ових сведока, видели сте шта је причао [REDACTED], он је спомињао и чизме и нож и описао све како је било.

Оптужени Жељко Маричић: Ја вам кажем да чизме нисам имао до '94. године.

Председник већа: Значи то није тачно што је он рекао.

Оптужени Жељко Маричић: Нож никада. У првој из Бихаћа оној оптужници спомињу бајонет, ја бајонет не знам дал' сам икада у руку узо, ни у редовној, ни активној војсци ни у рату, никада.

Председник већа: А шта можете да нам кажете у вези ове одбране коју сте дали, јел' ви остајете или делимично нешто мењате, ви сте рекли још на припремном рочишту да ћете признати неке радње.

Оптужени Жељко Маричић: Признајем да сам их туко али у толиким, у тој мјери не.

Председник већа: Значи признајете да сте ове људе који су вам стављени у оптужници да сте њих тукли.

Оптужени Жељко Маричић: Да ли сам све не знам.

Председник већа: Не знате за све.

Оптужени Жељко Маричић: Туко јесам, кога не знам.

Председник већа: Ајде јо једном кажите чиме?

Оптужени Жељко Маричић: Ја сам био толко пијан госпођо судинице....

Председник већа: Били сте пијани у то време.

Оптужени Жељко Маричић: Тачно. Молим?

Председник већа: Били сте пијани.

Оптужени Жељко Маричић: Тачно.

Председник већа: А зашто то нисте у истрази спомињали када сте саслушани?

Оптужени Жељко Маричић: Зато што ми реко адвокат најбоље ти је ћути.

Председник већа: Па ви нисте ћутали ви сте причали нешто.

Оптужени Жељко Маричић: То први пут кад сам био.

Председник већа: То је било значи...

Оптужени Жељко Маричић: У ствари реко ми је да ако те буде пито...

Председник већа: 12. маја, ја сам погрешно рекла то је било 12. маја 2017. године када сте саслушани код судије за претходни поступак [REDACTED] ето. 12.05.2017.

Оптужени Жељко Маричић: Реко ми је ако те буде пито знаш те људе реци не знам, јеси био ту реци нисам и тако.

Председник већа: То вам је реко бранилац.

Оптужени Жељко Маричић: То ми је исто, ту сам погрешио одма.

Председник већа: Па јесте му рекли да сте у то време били под утицајем алкохола.

Оптужени Жељко Маричић: Па нисам после га ни звао ни контактиро са њим ништа.

Председник већа: Ево изволте, ја ћу вас препустити вашем браниоцу. Изволте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Адвокат Гордана Божиловић Петровић. Хоћете нам испричати мало ту ситуацију кад се то дешава, јел' то тачно крајем маја.

Оптужени Жељко Маричић: Јесте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се можда сећате датума?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се тачно ал' била је друга половина маја, крајем маја.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта сте ви радили у том периоду?

Оптужени Жељко Маричић: Тад сам био у том резервном саставу у Кули код Мркоњић града, то су били војни магацини где се држала муниција.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Какво је ваше задужење било?

Оптужени Жељко Маричић: Возач шлепера.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јесте ли возили шлепер?

Оптужени Жељко Маричић: Да јесам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико често?

Оптужени Жељко Маричић: Па зависи, по потреби, највише смо долазили овде у Кулу и по брашно и тако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Каква сте још задужења имали у оквиру, као у резервном војном саставу?

Оптужени Жељко Маричић: Ништа само да возим.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Шта сте имали уопште од опреме војне на себи и уз себе?

Оптужени Жељко Маричић: Имо сам СНБ униформу, ципеле, имо сам пушку коју кажем вам нисам носио, то је било свак је дужио, држали смо, оне у ходницима и држали ту. Е једино рецимо сад једне прилике кад сам возио на Купрес муницију и то морао сам носити са собом оружје.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Јел' то је била ратна зона.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јесте нешто још имали при себи од оружја, оруђа било чега?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте имали икакав нож?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте имали некакве палице?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Било какву другу врсту оруђа?

Оптужени Жељко Маричић: Ништа, само пушку која није била са мном 95%.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. И каква је ситуација била пошто не знамо датум значи крајем маја '92. године, шта се то дешава, одакле ови Муслимани сад одједном ту?

Оптужени Жељко Маричић: Па то су ишли по селима и хапсили.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ко?

Оптужени Жељко Маричић: Резервни састав полиције и Територијалне одбране.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли и војске или само полиције и Територијалне одбране?

Оптужени Жељко Маричић: Мислим да само полиција.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ви значи нисте били у оквиру тог састава који је...

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. И шта се дешава?

Оптужени Жељко Маричић: Не никад ја то нисам радио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Иду по селима...

Председник већа: Извињавам сте јесте резервиста били, резервни...

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Војни.

Председник већа: Војни.

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А ово полиција је била по селима.

Оптужени Жељко Маричић: Ја сам био војни резервиста да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Војни да у том.

Председник већа: Добро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И ...

Оптужени Жељко Маричић: Извињавам се. Позван сам са фирминим камионом да идем у ту Кулу магацине те. И ту сам био четири, пет месеци.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Значи сад о овом догађају, и када су дошли Муслимани колико је било Муслимана?

Оптужени Жељко Маричић: Па ја не знам бројчано ал` можда је било пола фискултурне сале.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Можете ли отприлике одредити, 100, 250, 300, 500, оријентационо?

Оптужени Жељко Маричић: Па 200 је било сигурно.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Мислим колико може отприлике стати у салу?

Оптужени Жељко Маричић: Па 200 их је било сигурно, сједели су доле.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта су то радили, јесу седели, лежали, стајали?

Оптужени Жељко Маричић: Они су, како их је испитвало тако их је у салу стављало.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците нам мало ту процедуру како је то испитвало, како је дошло до испитивања?

Оптужени Жељко Маричић: То не знам пошто је то било...

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта ви знате, шта сте ви били присутни?

Оптужени Жељко Маричић: То је било, нисам ја ту био присутан. То је било у канцеларији, дал` је свлационица не знам шта је.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А ко вам је то рекао како знате?

Оптужени Жељко Маричић: Знам да су их тамо уводили и изводили.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И кад их изведу где их одведу?

Оптужени Жељко Маричић: У салу.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И онда шта се дешава у сали?

Оптужени Жељко Маричић: Па седели и чекали.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта?

Оптужени Жељко Маричић: Транспорт за Мањачу.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Ту у сали док они чекају јер се налази неко од лица из војног састава резервног сем вас?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се. Било је ту још људи нисам ја био сам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То. Да ли можете да определите колико је било људи?

Оптужени Жељко Маричић: Па не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте видели неког познатог од ваших колега и пријатеља?

Оптужени Жељко Маричић: Па могуће је адвокатице да сам видио, ал` ја сам био толко пијан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Што сте ви ушли ту у салу?

Оптужени Жељко Маричић: Што сам ушо, ушо што сам био пијан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. И шта се дешава, сад нам мало објасните, људи леже, седе.

Оптужени Жељко Маричић: Да сам био тријезан, па ето да је бог дао да не познам никога. Шта ја знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колко сте пили тога дана?

Оптужени Жељко Маричић: Аууу ја сам пио иначе пуно.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико је то рецимо дневно?

Оптужени Жељко Маричић: Па пио сам, кад сам пио пио сам дневно по литру ракије, у ствари жестокога и по 10 пива.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колко друго временски сте пили?

Оптужени Жељко Маричић: Па ја пијем одавно, ал` тад кад сам сазнао да ми је дјете болесно онда сам удупло то.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Како сте обављали ваш посао ако сте пили?

Оптужени Жељко Маричић: Кад сам возио нисам пио никад?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико сте имали слободних тих термина да између вожњи да би се отрезнили?

Оптужени Жељко Маричић: Седмично можда дан, два.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И онда кад дођете, објасните нам мало то, кад дођете...

Оптужени Жељко Маричић: Дођем за Београд истоварим робу, вратим назад робу, дођем кући онда пијем.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико пијете, до ког стања вашег?

Оптужени Жељко Маричић: Већином су ме доводили кући.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јесте ли некад падали у несвест или сте имали неки делиријум?

Оптужени Жељко Маричић: То сам имо негде `91. већ поче сам халуцинирати мало.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јел` вам се то понављало?

Оптужени Жељко Маричић: Неколико пута и отишо сам код једнога доктора Мацановића и реко ми је ако мислиш себи добро престани пити.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И?

Оптужени Жељко Маричић: И ја га нисам послушо ја сам поново наставио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јесте ли икад престали пити?

Оптужени Жељко Маричић: Јесам престо прије 25 година.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад је то било?

Оптужени Жељко Маричић: То је било 04.04.`94. године. 25 година сад.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Како сте престали?

Оптужени Жељко Маричић: Оставио пиће и реко да нећу више да пијем.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И сада?

Оптужени Жељко Маричић: Зато што сам морао престати већ сам био... Сад не пијем никако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Што сте морали, јесте имали неки извештај лекара или нешто?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, не. Нисам ја био на лијечењу никако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, мислим јел` вам неко рекао да због здравља...

Оптужени Жељко Маричић: Реко ми, тај ми је доктор реко одма нисам га одма послушо ал` касније дошло ми у главу и ради породице и ради свега, видио сам да је ратно стање да то не може тако ићи.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Реците ми нешто пошто кажете да имате болесно дете, о каквом облику болести се ради?

Оптужени Жељко Маричић: Нажалост ради се о најтежој врсти епилепсије са аутизмом.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико је ваше дете сада старо?

Оптужени Жељко Маричић: У јулу ће имати 31 годину пуну.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А у време овог догађаја маја `92. године.

Оптужени Жељко Маричић: Имо је 4 и по године.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јесте ли ви учествовали у лечењу односно било каквом оспособљавању и помоћи око детета?

Оптужени Жељко Маричић: Јесам. Како да не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Пошто сте били често у том стању пијаном.

Оптужени Жељко Маричић: И дан данас га... Јесам. То ми је на мјесту број један било. И дан данас га водамо код доктора и што куда.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Кад сте се сада нашли, опет се сад враћамо на ту салу, ушли сте у салу видели сте људе који седе, леже, шта ви радите? Без обзира рекли смо у каквом сте стању дал` сте били пијани, сад сте објаснили стање, шта радите ви кад сте ушли унутра?

Оптужени Жељко Маричић: Па шта радим, ударам их.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ударате. Јел' нешто при томе говорите?

Оптужени Жељко Маричић: Па не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се сећате шта радите, да ли говорите, да ли их вређате, да ли, било шта?

Оптужени Жељко Маричић: Нисам ја никад на националној страни вређо не, не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То вас питам.

Оптужени Жељко Маричић: Не би ми био кум католик и не би ми било 70% друштва Муслимани да сам био такав.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. А што их ударате онда...

Оптужени Жељко Маричић: И дан данас нисам такав.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Можете ли објаснити зашто их ударате?

Оптужени Жељко Маричић: Нисам имао контролу над собом и готово.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се сећате где сте их ударили?

Оптужени Жељко Маричић: Па вјероватно свукуда, не сјећам се ал'...

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: По телу, глави, то.

Оптужени Жељко Маричић: Па да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се сећате колко траје то како их ви ударате колико временски, да ли можете обзиром на стање ваше да направите неки временски просто интервал у коме траје то?

Оптужени Жељко Маричић: Не сјећам се ал' ја мислим да то није дуго трајало пошто сам ја брзо из сале изашо, у ствари не ја него и ја и они.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Препознали сте значи од ових које смо навели лица која сте ви ударили ви сте определили која су то лица била у питању јел' тако. Том приликом кад сте били у сали да ли сте било шта имали у рукама?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Значи камен, мотку било какав предмет.

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, ништа, ништа. Ништа.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли, како се сећате да нисте имали ако ...

Оптужени Жељко Маричић: зато што сам дошо без ичега.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Где сте ви...

Оптужени Жељко Маричић: Имо сам само у том шпалиру кад су излазили имо сам...

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Доћи ћемо до шпалира само пре, пре него што сте ушли у салу где сте били?

Оптужени Жељко Маричић: У кафани.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И, како сте, директно, да ли сте директно из кафане дошли?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, нисам, дошо сам прво сам стајо напољу, ту је било доста народа и цивила и резервиста и полиције.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И успут кажете да ништа нисте узели од било каквих предмета.

Оптужени Жељко Маричић: Не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Уђете у салу ово што сте објаснили ударате и?

Оптужени Жељко Маричић: Па ни ја њих нисам ударио толко одма да вам кажем, ја знам да мени то нико не вјерује.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Пошто вам се ставља на терет да сте имали палицу...

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И да сте имали нож.

Оптужени Жељко Маричић: Палицу, не нож ни говора, палицу нисам имо само сам имо у том шпалиру неку...

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли је неко од ваших такође колега резервиста евентуално имао нож да сте ви видели и палицу па...

Оптужени Жељко Маричић: Не знам, нису, нису.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли знате да је ико имао неко оружје или оруђе у рукама?

Оптужени Жељко Маричић: Е сад да ли су ови резервни полицајци имали оружје то не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То, да ли ви знате...

Оптужени Жељко Маричић: Вјероватно да јесу али ја не знам, не сећам се.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Шта су они иначе носили?

Оптужени Жељко Маричић: Па аутоматске пушке.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли су поред тога имали оне њихове ножеве?

Оптужени Жељко Маричић: Не иде то на... то иде на ону стару пушку тај бајонет.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само су пушке.

Оптужени Жељко Маричић: Само пушке, ал' то није, оружје ту није кориштено ту уопште у тој сали.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То, да ли знате да је неко у сали који је био сем вас, био наоружан да ли ви знате, дал' се сећате просто?

Оптужени Жељко Маричић: Не. Ја исто нисам био наоружан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. И шта се дешава онда ви их тучете, шутирате, ударате без оружја, оруђа и било чега, и шта се онда дешава?

Оптужени Жељко Маричић: Ја мислим да су они мене онда избацили напоље.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ко?

Оптужени Жељко Маричић: Та резервна полиција.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Ја сам стајао напоље после.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И шта се дешава напољу, они су унутра ви сте напољу и шта се после дешава?

Оптужени Жељко Маричић: Па онда су и почели изводити вани у аутобус.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Како је то изгледало?

Оптужени Жељко Маричић: Па нормално ишла полиција пред њима они излазили.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Један по један, двојица, тројица, по групама.

Оптужени Жељко Маричић: Два, три тако у колони.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, и шта се дешава за то време?

Оптужени Жељко Маричић: Е ту је мени неко додо неку да ли је летва, да ли је неки штап ал` се сломио, то је било суво нешто, ја мислим да је била нека летва.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А шта сте радили са том летвом?

Оптужени Жељко Маричић: Ударио сам двојицу тројицу.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Где сте ударили?

Оптужени Жељко Маричић: Јој не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Каква је то летва?

Оптужени Жељко Маричић: Па не знам ја, толко сам био пијан, знам да сам нешто добио у руку.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јел` то било од дебелог дрвета, танка...

Оптужени Жељко Маричић: Ма није.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Па питам вас каква је, јел` била грана, каква летва, знате како летве разни су појмови?

Оптужени Жељко Маричић: Ма не, то је било нешто или суво или труло док је пукло брзо, на моју срећу што је пукло.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се сећате које величине је било?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И како је пукло?

Оптужени Жељко Маричић: Неког сам ударио само не знам кога и пукло.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Објасните како у ком моменту ударате?

Оптужени Жељко Маричић: Не разумем питање.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад су они излазили иду ка аутобусу јел` тако.

Оптужени Жељко Маричић: У пролазу, у пролазу.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То вас питам. И шта се даље дешава?

Оптужени Жељко Маричић: Ништа, њих воде на аутобус а ја сам највероватније отишо у кафану поново.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте иједног момента улазили у аутобус?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли се може десити да се не сећате да сте ушли, али због пијанства да се не сећате?

Оптужени Жељко Маричић: Тешко, пошто ипак то је, ти аутобуси су ишли 20 и нешто километара од Кључа, ако је ишло у ту Ситницу, ал` ја мислим да су ти аутобуси ишли директно на Мањачу у некадашњи тенковски полигон касарна.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли постоји икаква могућност да сте ви улазили у аутобус...

Оптужени Жељко Маричић: Не постоји.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Па изашли, па били неко време, у међувремену...

Оптужени Жељко Маричић: Не постоји и да сам тог човјека туко у аутобусу не пошто нисам имо ни палицу ни нож.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Где сте отишли ви после тога кад су они ушли у аутобус?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам, највероватније у кафану. Пошто не знам ни како сам дошо кући, ни кад сам дошо ништа.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Пошто сте видели и сами да оштећени тврде да десио овај догађај у аутобусу значи да сте имали нож да сте му заболи нож да сте окренули и слично. Можете ли објаснити из ког разлога би он то рекао да сте ви урадили?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте имали неки сукоб са њим некада?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Колико сте га познавали?

Оптужени Жељко Маричић: Чак шта више са тим Латифом сам био добар он је радио са мојом женом у угоститељству био конобар.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли он има икакав мотив да баш на вас укаже да?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли знате колико је лица било у аутобусу? Ви сте остали, да ли сте случајно видели из тог војног састава, резервиста, колико је ушло у аутобус, да ли имате представу икакву?

Оптужени Жељко Маричић: Бројчано?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад су ушли. Да. Да ли знате колико је било?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли постоји могућност да вас је заменио са неким? Зато вас то питам.

Оптужени Жељко Маричић: Могуће. Ја знам да ја никог нисам убоо, да нисам имао нож. Сто посто.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јел има било какав мотив који можете претпоставити да би нешто тако рекао, да сте баш ви урадили?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам, од прије рата не знам, нема.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли знате шта је било даље са тим аутобусом, да ли имате сазнања да је дошло до овог убадања, до?

Оптужени Жељко Маричић: Шта дошло?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: До овог убадања, да сте чули неку причу?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам, не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Или нешто уопште?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А да ли знате, да ли сте чули шта је било даље са аутобусом, јел отишао, ви сте остали?

Оптужени Жељко Маричић: Аутобуси су, они су сви отишли на Мањачу, то је био војни полигон за тенкове, касарна.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте се ви икад тамо појављивали?

Оптужени Жељко Маричић: Ја сам тамо ишао после са другим камионом.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад је то? Временски размак.

Оптужени Жељко Маричић: Па можда тамо негде у јуну, кад се диже силажни кукуруз.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Који може то бити временски размак, ово је мај, јуни, колко, колко може бити времена отприлике да је прошло?

Оптужени Жељко Маричић: Па можда два месеца, пошто сам ја тад из фирме добио други камион да возим силажу за стоку, пошто су горе биле краве војне, из Оцака код Модриче, на Мањачу.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И тада сте.

Оптужени Жељко Маричић: И горе сам виђавао муслимане, механичаре из моје фирме и тако даље, и поздрављали се са мном и све, који су били вани, што су радили за војску као механичари и то. Чак сам им куповао цигаре, доносио и тако још што траже.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Што се тиче овог оштећеног, да ли сте се икад после с њим срели?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте се са неким.

Оптужени Жељко Маричић: Само је једном звао из Швајцарске, ја сам био на ратишту, на бихаћком ратишту, и рекао је жени мојој да сам погинуо на Бихаћу, да се никада нећу вратит кући.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте се са било ким од осталих оштећених некад срели?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте некад разговарали после тог догађаја уопште?

Оптужени Жељко Маричић: Са њима не. Са муслиманима јесам, рецимо у Бања Луци чак смо се љубили, у Темерин сам се изљубио са једним, не од њи, него овако са колегом.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: У овом другом делу ја немам заиста више питања пошто окривљени наводи да није ни био. Што се тиче првог дела у суштини објаснио је своје понашање да. И шта вам би суштински, ако кажете били сте у мултиетничкој заједници?

Оптужени Жељко Маричић: Јесте, живео сам са њима.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Живели, радили, шта вам би побогу да овако нешто?

Оптужени Жељко Маричић: Сто пута сам ручао код њих, они код мене, дружили се заједно за 1.мај, за све, све, никад без једне једине речи.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Како оправдавате значи ваше понашање, јел можете?

Оптужени Жељко Маричић: Само алкохол и не знам, нешто ми, пио сам пуно стварно, то преко мере.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хвала вам.

Председник већа: Хоћете само рећи, пошто говорите стално то у множини, њих, њих. Конкретно за ова лица, за кога се ви сећате да сте ударили, осим овог [REDACTED] Видели сте која су све.

Оптужени Жељко Маричић: Сећам се тог [REDACTED]

Председник већа: Њега сте, сећате се да сте њега ударили?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Председник већа: Кога се још сећате?

Оптужени Жељко Маричић: Не, друге не.

Председник већа: Значи само. [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED] нисам сто посто.

Председник већа: Нисте. А како се тога сећате сто посто нисте?

Оптужени Жељко Маричић: Зато што кад је излазио реко сам му ти си радио са мојом женом, тога се сјећам, то сам реко жени након два дана одма, кад ми се вратио филм.

Председник већа: А овог [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Њега јесам и [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] нисте?

Оптужени Жељко Маричић: Не, њега и не знам.

Председник већа: Не знате?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Председник већа: Њих нисте. Али који је повод био да ви уђете у ту школу?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Председник већа: Шта је вас натерало да уђете?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Председник већа: Не знате.

Оптужени Жељко Маричић: Натерао ме алкохол. Ја ту не бих.

Председник већа: Па јесте ли ви били свесни да муслимане ударате?

Оптужени Жељко Маричић: Јесам. Ја не би ту трезан никада ушо, нит би пришо ту. Ја би волио да сам сад тамо, са њима да живим ко некада.

Председник већа: А реците ми, ви сте дакле били припадник Војске Републике Српске, јел тако? У резервно саставу?

Оптужени Жељко Маричић: Па ја сам био резервни састав, само не знам је ли у мају била још Југославија или Република Српска.

Председник већа: Или Српска Република Босна и Херцеговина?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Председник већа: То јел тако?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Председник већа: Припадник Српске Републике Босне и Херцеговине?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Председник већа: Које је ваше задужење било као резервисте, шта сте ви имали као задужење, јесте ли возили камион?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Председник већа: То је било једино ваше задужење?

Оптужени Жељко Маричић: Једино то, на Кули код Мркоњић града.

Председник већа: Хоћете ми рећи, рецимо недељно колико пута сте возили камион?

Оптужени Жељко Маричић: Па рецимо ако сам долазио у Србију, био сам по пет, шест дана овде док натоваримо и тако. Јер ту је било та, рецимо једном смо дошли у Лајковац по муницију, вратили се празни.

Председник већа: Ево рецимо маја месеца '92.године, колико пута, јесте ли често ишли?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам, знам да сам једном сигурно био у Кули по брашно, можда још једном да сам био ту. Јер ту смо возили брашно и за „Велепрехрану“ у Бања Луку, пошто су они делили војсци.

Председник већа: Питам вас колико пута отприлике, наравно не можете ви мени сто посто да кажете толико и толико пута сте возили камион, а баш зато што стално потенцирате то да сте много пили.

Оптужени Жељко Маричић: Јесам пио.

Председник већа: Како сте онда возили тај камион?

Оптужени Жељко Маричић: Кад нисам возио пио сам, нон стоп, значи то сто сведока могу довест да сам био пијан, нисам био пијан, само сам волио попит.

Председник већа: И том приликом кажете нисте носили ништа од оружја?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, сто посто.

Председник већа: Јел то први пут било тако да уђете у школу и да неког ударате?

Оптужени Жељко Маричић: Први пут, први пут и ето среће да није било ни тада. Најсретнији би био на свијету.

Председник већа: А реците ми, спомињали сте доктора [REDACTED], да вам је рекао да престанете да пијете?

Оптужени Жељко Маричић: Да, јесте, јесте.

Председник већа: А где је он, где он ради?

Оптужени Жељко Маричић: У па он је и тад имао скоро 60 и нешто година, он је умро.

Председник већа: А умро, је, аха.

Оптужени Жељко Маричић: Јел он је радио у Београду, па је дошао тамо и умро је, ја мислим да је фамилија прешла поново овде у Београд.

Председник већа: А ко би могао још да потврди ту чињеницу да сте ви јако много пили у том периоду, ко би још могао да?

Оптужени Жељко Маричић: Па могли би моји другари, али највећи је проблем што никог нема ту у Војводини, јер је то све остало у Босни или отишло вани негде.

Председник већа: А од ових, пошто кажете дружили сте се и са овим муслиманима, јел би могло неко од ваших тих?

Оптужени Жељко Маричић: Нисам се ја дружио са њима, него са својим друштвом.

Председник већа: Нисте. Али сте их познавали добро?

Оптужени Жељко Маричић: Па познавао сам тога [REDACTED] и тог ја га знам као „Кашику“, не знам како му је име, [REDACTED]

Председник већа: Па добро, обзиром да сте ишли по кафанама, јел тако и пили сте, мора још неко ваљда да зна да толико сте пили.

Оптужени Жељко Маричић: Па он је био конобар.

Председник већа: Ко?

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]

Председник већа: Латиф, у то време?

Оптужени Жељко Маричић: Да, био цели живот.

Председник већа: А да ли би он евентуално могао?

Оптужени Жељко Маричић: Па то ако хоће да призна, ако неће.

Председник већа: Ако хоће да призна?

Оптужени Жељко Маричић: Да, али 99% да не би признао.

Председник већа: Јел ваше дете '87.годиште?

Оптужени Жељко Маричић: Осмо.

Председник већа: '88.

Оптужени Жељко Маричић: 08.07.'88.

Председник већа: Добро. Тужиоце изволте?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Кажите ми у ком предузећу транспортном сте радили?

Оптужени Жељко Маричић: „Шума транспорт“ Кључ, то је ООУР од Шипада Кључ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел овај камион што сте возили припада том предузећу или је то неки други?

Оптужени Жељко Маричић: Том, том, не, не том предузећу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли вам позната ова насеља што се наводе у оптужници Велагићи?

Оптужени Жељко Маричић: Јесте, како да не би били, ја сам рођен у Кључу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Красуље?

Оптужени Жељко Маричић: Јесу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле све ово што је наведено је, колико је то удаљено од Кључа, та насеља?

Оптужени Жељко Маричић: Пудин Хан четири километара, Велегић шест, Красуље можда неких 14, Саница 17-18, ту негде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми јесте ли знали да су ови цивили бошњачке националности доведени из тих насеља?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У ову основну школу?

Оптужени Жељко Маричић: Нисам док нисам ушо у салу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел вам познато тада било евентуално или касније по чијем налогу су доведени?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел вам познат разлог због кога су доведени?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, чисто да разјаснимо око ове седморице људи који су овде предложени као сведоци, дакле ја ако сам вас добро разумео ви не познајете [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Познајете [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Тог [REDACTED] исто не познам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не познајете ни [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не. Како се презива?

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED] никад, ја мислим чак да на кључкој општини није било то презиме. [REDACTED] јесте, али [REDACTED] не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Има [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога од њих двојице познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не знам ни једног.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ни једног од њих?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле практично четири од ових седам ви не познајете, ако вас добро разумем? Ево поновићу вам а ви ми одговорите кога познајете.

Оптужени Жељко Маричић: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED], мало пре сте причали о њему као?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да, то је, знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сад кажите ми од ових људи за које сте рекли да их познајете, јесте ли имали са њима било какве ситуације пре рата које би се могле окарактерисати као сукоб, дал физички, дал вербални, дал породични?

Оптужени Жељко Маричић: Никада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Неку ситуацију која би евентуално потицао још од времена Другог светског рата а везано је за вашу породицу и њихову породицу?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, никада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим и генерално?

Оптужени Жељко Маричић: Никада, никада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел ваша породица живела за време другог светског рата на територији Кључ?

Оптужени Жељко Маричић: Јесте, и отац и мајка су из Соколова, села.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде тако да се изразим колоквијално, како је прошла ваша породица за време Другог светског рата, да ли је било убијених?

Оптужени Жељко Маричић: Не. Отац је био првоборац, споменичар, рањеник, мајка жена сељанка неписмена, домаћица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Отац је добио, како ми је причао '46., посао у Кључу, добио стан.

Председник већа: Не, нисам то схватила, ја сам схватила да питате за време тог рата, сада деведесетих?

Оптужени Жељко Маричић: Јел ви причате за Други светски рат?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, ја причам, моје питање се односи на то да ли је за време Другог светског рата.

Председник већа: А, за Другог светског рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Евентуално неко од тадашњих, ајде да кажем бошњачких формација учинио нешто нажао члановима његове породице?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, није нико никада, мојима никада. Зато што мој отац није мрава згазио никад.

Председник већа: Ево ја да се сад надовежем. А '90-тих година да ли вам је неко страдао, за време овог рата?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не.

Председник већа: Нико?

Оптужени Жељко Маричић: Фала богу није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Значи [REDACTED] познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је [REDACTED] вођен кроз тај шпалир?

Оптужени Жељко Маричић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од школе до?

Оптужени Жељко Маричић: Није имао куд, није имао куд проћи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У чему се састојао тај шпалир, ко је сачињавао шпалир?

Оптужени Жељко Маричић: Не разумем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Војници, полицајци или цивили?

Оптужени Жељко Маричић: Мислим да су претежно цивили били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Цивили које националности?

Оптужени Жељко Маричић: Српске.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како су се они понашали према?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам, не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овим цивилима бошњачке националности који су провођени кроз тај шпалир из аутобуса?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се, али вероватно да је било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте ви приликом провођења Дервишевић Мирсада кроз тај шпалир, њега ударили?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте га ударили пре тога у?

Оптужени Жељко Маричић: У сали јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У просторијама основне школе?

Оптужени Жељко Маричић: У фискултурној сали јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ова Никола Мачкић школа?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сте га ударили, јел можете да определите и чиме сте га ударили?

Оптужени Жељко Маричић: До несвести нисам сигурно, а ударао сам га рукама и ногама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У који део тела?

Оптужени Жељко Маричић: Пошто ништа нисам имао у себи. Уза се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У који део тела?

Оптужени Жељко Маричић: Па не могу се сјетит сад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Глава, груди, леђа, ноге? Не можете да се сетите?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Колико сам вас разумео ви у тај аутобус у који је ушао [REDACTED] тврдите да нисте ни ушли?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] не познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] кажете познајете. Јел он спровођен кроз шпалир до?

Оптужени Жељко Маричић: Сви су туда морали проћи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли ви тада њега евентуално ударили док је провођен кроз шпалир?

Оптужени Жељко Маричић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли га ударили претходно у?

Оптужени Жељко Маричић: У сали можда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У сали?

Оптужени Жељко Маричић: Можда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел можете за њега да определите на који начин сте га ударили у који део тела?

Оптужени Жељко Маричић: Не могу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] кажете. [REDACTED] не познајете, јел тако?

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED] познајем, то је био директор дечијег вртића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли њега ударали, ако сте га ударали где се то одиграло?

Оптужени Жељко Маричић: Па јесте питали ме мало пре за њега. Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питао сам за, да извините. [REDACTED] то је она конобар за кога кажете?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Њега сте ударали кажете?

Оптужени Жељко Маричић: Њега нисам ударао сигурно, пошто сам рекао ти си радио са мојом женом, то знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, ни у фискултурној сали, ни у?

Оптужени Жељко Маричић: И са њим са био добар, баш добар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ни у шпалиру?

Оптужени Жељко Маричић: Мислим да не, ни у шпалиру.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. [REDACTED] кажете не познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] не познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] не познајете. Јел можете сад поводом овог вашег дела одбране, где кажете да сте били под утицајем алкохола, односно пијани када се ово све дешавало, јел нам то говорите зато што се тога сећате, или зато што сте изјавили овде да сте у то време све време били пијан, па закључујете да сте и у то време били пијани? Јел се сећате конкретно тог дана када сте ударали ове људе?

Оптужени Жељко Маричић: Био сам пијан, пошто не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На основу чега закључујете пошто је прошло 27 година малтене?

Оптужени Жељко Маричић: Па зато што сам био сваки дан пијан кад сам био у Кључу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле пошто сте били сваки дан пијани, били сте и тога дана пијани?

Председник већа: Чекајте, сваког дана сте били пијани, а возили сте камион?

Оптужени Жељко Маричић: Не, не, кад сам био у Кључу рекао сам. Ја сам возио камион, али никада нисам пио кад сам возио, никада.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Ни у цивилу у фирми, ни овако, никад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи кад возите камион ви сте, односно кад не возите камион ви сте пијани?

Оптужени Жељко Маричић: Претежно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Претежно. Јел вам позната нека кафана „Лане“?

Оптужени Жељко Маричић: Јесте, како да не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где се налази та кафана?

Оптужени Жељко Маричић: У центру Кључа, преко пута православне цркве.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то негде у близини ове школе „Никола Мачкић“ или?

Оптужени Жељко Маричић: Па можда неких 200 метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми јесте ли икада, пошто очигледно тврдите да сте имали проблем са алкохолизмом, из овога свега, ваше одбране, произилази, јесте ли икад ишли на неко лечење?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли имали, да ли поседујте било коју документацију на основу које би евентуално могло да се утврди ваше психичко стање?

Оптужени Жељко Маричић: Ја нисам био на лијечењу никада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли одлазили сем код овога доктора, како рекосте.

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED]. Код њега сам био и.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED], јел он састављао неку документацију?

Оптужени Жељко Маричић: Не, он је мени само рекао ако мислиш себи добро прекини пит.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је значи било чисто саветодавно?

Оптужени Жељко Маричић: То ми је био комшија, зграда до зграде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је био савет од њега?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је то било?

Оптужени Жељко Маричић: У Кључу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Кључу?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: За време рата, после рата, пре рата?

Оптужени Жељко Маричић: Ја мислим да је ту негде, пред рат.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала. Да ли има још неких питања? Нема. Додатних питања? То би било све, јел тако, што сте имали да нам кажете?

Оптужени Жељко Маричић: Па ја још могу да кажем да се искрено кајем, да ми је толико криво и жао што се налазим на овоме мјесту, јер нисам такав човјек, жао ми је што сам то направио што сам направио.

Председник већа: Добро и још само једно питање. Шта сте уобичајено пили?

Оптужени Жељко Маричић: Пили смо већином „Рубин“ вињак и лозу „13.јули Титоград“, онда Титоград, Плантаже Титоград и Бањалучко пиво.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: И имао сам обичај да жестоко заливам пивом.

Председник већа: А колико би то, рецимо колико чашица тих неких, или не знам, шта сте пили?

Оптужени Жељко Маричић: Па ако сам пио цео дан, литру жетокога и по десетак пива.

Председник већа: Дневно кад пијете?

Оптужени Жељко Маричић: Да, да.

Председник већа: Десетак пива и?

Оптужени Жељко Маричић: И литру жестоког.

Председник већа: И литру жестоког. А јел се сећате тог дана кад сте ушли у школу, пошто то је први пут било да се сећате колико сте попили?

Оптужени Жељко Маричић: Само се сећам кад почнем пити. Јер ми смо већином седели у једној кафани, донесе нам литру жестокога и гајбу пива поред стола стави и.

Председник већа: Који то ми, с ким сте то пили?

Оптужени Жељко Маричић: Пио сам са.

Председник већа: Дајте ми неко име.

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED], мој вјенчани кум католик, значи један уз другог до рата, [REDACTED]

Председник већа: Ајде за време рат нам реците с ким сте пили?

Оптужени Жељко Маричић: Ни с ким, па нисам, пио сам са Србима.

Председник већа: Сами сте пили?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Председник већа: Сами?

Оптужени Жељко Маричић: Да.

Председник већа: Дођете у кафану и сами седите.

Оптужени Жељко Маричић: Са Србима, са Србима.

Председник већа: А са Србима.

Оптужени Жељко Маричић: Са Србима.

Председник већа: Па дајте кажите са ким од прилике, ако хоћете наравно.

Оптужени Жељко Маричић: Звао сам кума једне прилике, још је фирма радила, ја сам дошо са Куле те, камионом, у СМБ униформи, и срео га у доњем делу фирме, где је био ауто сервис, нешто сам камион довезао на оправку, и реко му куме оћемо ли на каву, каже куме ја немам униформу да идем с тобом. Ја сам му само одговорио куме ја сам обуку своју униформу, и фала ти.

Председник већа: Добро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Извините да ли могу да?

Председник већа: Изволите, изволите.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја сам као и ви сада наравно основно што сам хтела да дођемо до било каквих сведока који би посведочили његово стање. Ситуација је да је он после рата прешао да живи овде у Србију, ту код Новог Сада, где живи.

Оптужени Жељко Маричић: У Темерин.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: У Темерину, и да су се углавном сви ти људи који су тамо живели, заједно били свугде разишли што по Србији, што су неки отишли у Хрватску, на све стране и он нема контакт са тим људима, многи су отишли у иностранство. Ја сам покушала на било који начин да ступи с неким у контакт, али једноставно они су свако је отишао на своју страну и зато смо и предложили као сведока његову супругу. Ја сам такође предложила да ли може да дође до било какве медицинске документације, али пошто је то сад дуг временски период, то је архивирано, ако уопште ишта и постоји од неке документације, да би се дошло до тога. Значи просто нисмо могли доћи до сведока из разлога што је то немогуће, јер су људи расељени, отишли су, изгубили су контакте после рата, знате и сами каква је ситуација језива, и сами се једни и други више не виђају и не желе да виде, а ту у Темерину је само он прешао, значи нема још неких његових да кажемо сабораца који би били ту да се саслушају. То је разлог што нисмо могли да предложимо ни на који начин, а управо ово неуропсихијатријско вештачење које смо предложили је из разлога, пошто прошли пут нисте тако детаљно објаснили, није била изнета одбрана, из разлога за тај његов алкохол, просто на ту околност да се вештак, уколико ви наравно одлучите да се обави вештачење, мислим да би било доста важно. То је било из тог разлога, просто да образложим те моје предлоге.

Председник већа: Добро.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ето толико.

Оптужени Жељко Маричић: Јел могу још нешто да кажем?

Председник већа: Реците.

Оптужени Жељко Маричић: Ја имам ту најбољег друга у Наклу код Кикинде, али ја мислим да он није за сведочење, пошто је он тешки инвалид.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Десном страном не може ништа, нема комад лобање, нема једног ока. То би њему било велико, велико оптерећење, а највише сам алкохола попио са њим.

Председник већа: Добро, хвала можете. Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако дозвољавате само, колегиница је рекла да је питање да ли има медицинске документације, ја ако сам добро разумео окривљеног, он је рекао да се никад није лечио.

Оптужени Жељко Маричић: Нисам се лијечио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја сам мислила уопште медицинска документација о њему, у дому здравља, о његовом здравственом стању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А мислите на опште?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: На опште, да, на то сам мислила.

Председник већа: Да, тако сам ја и разумела.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Обично има у дому здравља картон, то сад кад по приватним.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Онда извињавам се, само још једно питање, могуће да ћу га поновити, али чисто да разјаснимо. Рекли сте да сте тукли ове особе које сам, чија сам имена навео. Кажите ми док се то све догађало и уопште у том целом догађању, да ли сте видели друга униформисана лица која су припадала српским формацијама, било полицајце, било војнике?

Оптужени Жељко Маричић: Било је ту полицајаца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да у тој сали, у основној школи „Никола Мачкић“, туку људе? Јел ме разумете?

Оптужени Жељко Маричић: Не разумем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте видели неког другог у тој сали у основној школи „Никола Мачкић“ да туче бошњачке цивиле?

Оптужени Жељко Маричић: Ја мислим да је било два, три ова.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како су они били обучени?

Оптужени Жељко Маричић: У униформи полицајаца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Полицијске.

Оптужени Жељко Маричић: Резервни састав.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала немам више питања.

Председник већа: Хвала лепо. Добро, можете се вратити на место, то би било за данас што смо планирали. Завршили смо са саслушањем оптуженог.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за?

11.04.2019.године са почетком у 09,30 часова, судница број 4.

Што је присутнима саопштено уместо позива.

На главни претрес позвати [REDACTED]

Дакле 11.04.2019. у 09,30.

Довршено у 12,55 часова.

Записничар

Председник већа-судија

